

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZTE SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN



A paleopatológiától az oktatásszervezésig – Interjú Dr. Molnár Erikával

2020. április 27.

Az oktatásban és az oktatásszervezésben is a hallgatókkal való közvetlen kapcsolattartást tartja az egyik legfontosabb feladatnak Dr. Molnár Erika az SZTE TTIK Biológia Intézet Embertani Tanszékének adjunktusa, aki munkája elismeréseként március 15-én a Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozata díjat kapta meg. A rangos kitüntetés kapcsán kérdeztük az SZTE kutatóját.



Cikk nyomtatás



Link küldés

Tetszik 2

Tweet

Számos kutatást folytatott már Dr. Molnár Erika az SZTE TTIK Biológia Intézet Embertani Tanszékének adjunktusa: így például vizsgálta a tuberkulózis és a lepra előfordulását a magyarországi történeti népesség körében, részt vett a Szent László koponyaereklje kutatásában és Asztrik, Kalocsa első érsekének azonosítására irányuló vizsgálatokban. Ez év március 15-én a Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozata díjat kapta meg magas színvonalú oktatói- és oktatásszervezői munkájáért.

– Miben merül ki az oktatásszervezői munkája, milyen feladatokat lát el?

– Az oktatásszervezést az Embertani Tanszéken kezdtem, ahol kolleganőm, dr. Just Zsuzsanna mellett tanultam bele az ETR kezelésébe és több mint 10 éve vagyok a tanszék tanulmányi felelőse. A tanszékcsoporthoz tartozó feladatokba Dr. Görgényi Miklósné, dr. Tari Irma, az SZTE TTIK Növénybiológia Tanszék

tanszékvezető egyetemi docense vont be 2012-ben. Ő volt akkoriban a tanárképzés felelőse az SZTE TTK Biológia Intézetben (akkor Biológus Tanszékcsoporthoz). Sokat beszélgettünk korábban is a tanárképzésről, illetve arról, hogy a jövőben szívesen beletanulnék azokba a feladatokba, amiket ezen a téren végez, de az élet úgy hozta, hogy az osztatlan tanárképzés visszaállítása idején hirtelen csöppentem bele a feladatokba. Nagyon sok támogatást kaptam, jó példa állt előttem, mégsem volt könnyű az elején. Nagyon gyorsan történt minden, az osztatlan tanárképzés képzési és kimeneti követelményei extrém rövid idő alatt születettek meg és 2013-ban már bevezetésre is került az új rendszer, mondhatni gyorsan átestem a tűzkeresztségen. Azóta már többször is módosítottunk a hálóterven, sokat dolgozunk együtt Dr. Pfeiffer Ilonával, az SZTE TTK Mikrobiológia Tanszék egyetemi docensével, aki a Biológia Intézetben a tanulmányi ügyek szervezője, felelőse és Sótiné Dr. Bagyánszki Máriaival az Élettani, Szervezettani és Idegtudományi Tanszék docensével, a biológia tanár szak felelősével. Igyekszünk a felmerülő problémákat orvosolni. Egy ideig párhuzamosan futott a kétlépcsős és az osztatlan tanárképzés. Először a záró szigorlati bizottság tagjaként, majd Tari Irma docensnő nyugdíjba vonulása után egy ideig a bizottság elnökeként vettem részt a számonkérésben, illetve szerveztem a vizsgát. A képzés jelenlegi formájában tavaly tartottuk az első záróvizsgákat, ahol szintén bizottsági tag voltam.

Ezen kívül tagja vagyok a TTK Kari Tanárképzési Bizottságnak és évről-évre részt veszek az osztatlan tanár szakra jelentkezők alkalmassági vizsgáinak lebonyolításában is. Ezt nagy örömmel teszem, hisz itt lehetőség nyílik arra, hogy megismerkedjek az új évfolyam tagjaival és kicsit beelássak pályaválasztásuk egyéni motivációiba is. Az oktatásszervezésben is a hallgatókkal való közvetlen kapcsolattartást tartom az egyik legfontosabb feladatnak. Fontos, hogy tudják a hallgatók, bizalommal fordulhatnak valakihez a problémáikkal, és mi, a már említett kollégáimmal közösen próbáljuk megoldani azokat.



– Ezen felül milyen kihívásokkal kell megküzdenie?

– Számos kurzus oktatásában veszek részt és több kurzust vezetek önállóan is. Az oktatás mellett több kutatási pályázatban is dolgozom és egy EFOP pályázat intézeti koordinátora vagyok. A pályázatok sajnos gyakran indokolatlanul nagy terhet rónak ránk és elsősorban nem a szakmai munka, hanem az adminisztrációs terhek és a közbeszerzési nehézségek miatt.

A tudomány népszerűsítésben a Magyar Biológiai Társaság Szegedi Csoportjának titkáráként igyekszem szerepet vállalni.

– Milyen formában történik a szervezés és a kivitelezés?

– A szervezés és a kivitelezés mind tanszéki, mind intézeti szinten többnyire team munkában történik. Nagyon jó közegben dolgozom és ez hihetetlenül sokat segít, ha feltornyosulnak a feladatok. Az Embertani Tanszéken Dr. Bereczki Zsolt kollégámmal, az Intézetben pedig a tanárképzést érintő

aktuális feladatok – például hálóterv módosítás, szakosodási kérelmek elbírálása – esetében Dr. Pfeiffer Ilonával és Dr. Sótiné Bagyánszki Máriával közösen dolgozom.

– Mióta folytatja az oktatói tevékenységet. Mely kurzusok tartoznak Önhöz?

– 2002 óta veszek részt az Embertani Tanszék oktatási tevékenységében. Először gyakorlatot vezettem és ezt azóta sem adtam fel, hisz a gyakorlatokon kerül az ember a legközvetlenebb kapcsolatba egy hallgatói csoporttal és ezt nagyon fontosnak tartom. Hiszek benne, hogy az egyetemi oktató feladata nem merül ki a legfrissebb tudományos ismeretek átadásában. Jelentős részt vállalok a humánbiológia BSc főkéllégium, illetve az antropológia és humánökológia tárgyak oktatásában. Az odontológia BSc, illetve a fogászati paleopatológia és oszteológia MSc kurzusok felelős oktatója vagyok. Mindkét fogászati témájú tárgyat az SZTE FOK Fogszabályozási és Gyermekfogászati Tanszék egykori tanszékvezetőjétől, Dr. Kocsis Savanya Gábortól vettem át. Az Embertani Tanszék fő kutatási profiljához kapcsolódó paleopatológia tárgy keretén belül is tartok órát a mesterszakos hallgatóknak. A biológia BSc és MSc, illetve tanár szakos diákokon kívül régész hallgatóknak is oktatok embertanhoz kapcsolódó kurzusokat. Több tucat szakdolgozó munkáját irányítottam az elmúlt 15 évben és a szakdolgozóim köréből számos PhD hallgató került ki és védte meg sikerrel a téziseit a tanszéken, amire rendkívül büszke vagyok.



– Emellett mely eredményeire a legbüszkébb?

– Nagy örömmel tölt el az oktatás, energizálnak a hallgatók. Ezt különösen most érzem, hogy a koronavírus miatt távoktatásra kényszerültünk. Sokat jelent nekem a napi kontaktus, a folyamatos visszajelzés, ami előreviszi a munkámat. Oktatóként, tanárként, természetesen a hallgatóim sikereire vagyok a legbüszkébb. Nagyon kicsi szakma a miénk és szinte lehetetlen antropológusként elhelyezkedni. Így különösen felértékelődik, hogy védett PhD hallgatóim közül kettő is a szakmában dolgozik.

– Mosonmagyaróváron született, kizárólag a Szegedi Tudományegyetem (JATE) hozta Szegedre?

– Mosonmagyaróváron születtem és egy szigetközi kis faluban, Arakon nőttem fel, ahol a barátnőimmal a kukoricaszárító előtt gyerekként hol orvososdit, hol tanító nénist játszottam.

Ez a tiki-taki egészen másodikos gimnazista koromig tartott, amikor a tanár szak mellett döntöttem. A biológia iránti érdeklődésem a kezdetektől fix volt, de a nyelveket is nagyon szerettem.

– Melyek azok a hangsúlyos pontok az életében, ifjúkorában, melyek a későbbiekben meghatározóak voltak?

– Mivel akkoriban még nem volt lehetséges a humán-reál szakpár választás, ezért biológia-kémia szakra jelentkeztem. Először az ELTE-re, de a kémia tanárom javaslatára, aki Szegeden végzett, végül a szegedi egyetem mellett döntöttem. Életemben először a szóbeli felvételtől érkeztem a városba és Szeged azonnal lenyűgözött, ahogy a villamoson a pályaudvarról a posta épület felé utaztam. Ez az érzés máig megmaradt, nagyon szeretem a várost, de dunántúliként nagyon hiányzik egy kis magaslat, illetve a kirándulási lehetőség.

– Hogyan került az intézetbe és miért éppen a szegedi egyetem?

– Az Embertani Tanszékre szakdolgozóként kerültem Dr. Marcsik Antónia egyetemi docenshez. A tanárnő ugyan az első pillanattól megszerettette velem a paleopatológiát, de ha akkor valaki azt mondja, hogy antropológusként fogok dolgozni és az egyetem kötelékében töltöm az elkövetkező évtizedeket, akkor ugyancsak kételkedve fogadtam volna, hisz a tanítás volt az álmom. Biológia tanárom várt vissza a középiskolámba és nem is tudtam elképzelni más forgatókönyvet. Az élet felülírta az elképzeléseimet. Kedves professzorom, Dr. Farkas Gyula, a tanszék akkori vezetője felvetette, hogy az egyetem után TEMPUS ösztöndíjjal kiutazhatnék Mainzba a Johannes Gutenberg Tudományegyetemre antropológiát tanulni. A németországi félév eltért az eredeti terveimtől. Időközben elindult a PhD képzés a JATE-n és amikor haza jöttem, ösztöndíjas lettem. A családalapítás egy időre megállította a kutatómunkát, így a doktori címem a második gyerekemmel, kislányommal egy évben, 2000-ben született. Ezt követően posztdoktori ösztöndíjkból és férjem támogatásával tartottam fenn magam 2005-ig, amikor félállású adjunktusként kerültem a tanszékre.

– Életének mely pontján döntött a biológus kutató pálya mellett? Mit tekint tudományos tevékenységében a legnagyobb kihívásnak?

– Sokáig orvos szerettem volna lenni, ezért a paleopatológia, az egykor élt emberek betegségeit kutató tudományterület azonnal megfogott. A fertőző megbetegedések paleopatológiájának, paleoepidemiológiájának kutatását az SZTE TTIK Embertani Tanszékén témavezetőm, mentorom, Dr. Marcsik Antónia indította el, akivel manapság is sokat dolgozunk együtt. Ezt a kutatási profilt folytatja Dr. Pálfi György tanszékvezető egyetemi docens is, aki már doktori ösztöndíjként is intenzíven foglalkozott a fertőző megbetegedésekkel. Így nem véletlen, hogy kutatásaim egyik fókusza a tuberkulózis és a lepra. Ezen kívül sokat foglalkoztam a rosszindulatú daganatos megbetegedések előfordulásával a megelőző történelmi korokban. A csontvázletelek egyértelműen arról tanúskodnak, hogy a rák nem civilizációs betegség, a több száz, több ezer évvel ezelőtt élt embereket is sújtotta.



SZTEinfo - Zombori Anett



Cikk nyomtatás



Link küldés

Tetszik 2

Tweet

Letöltés



(/sztemagazin/aktualis-szam/hu-szte-mag-2019-01-t2)



(/sztemagazin/aktualis-szam/eng-szte-mag-2019-01-t1-191113)